

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Petőfi
200

Megvédjük a hazát?

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Megvédjük a hazát?

A magyar katona dolga lesz, hogy „jól felfegyverezve, jól kiképezve, bátran és elszántan, ahogy a magyar történelem során mindig, ismét helytálljunk és megvédjük a hazánkat” – mondta Szalay-Bobrovniczky miniszter úr a Konzervatív Politikai Akció Konferencián (CPAC).

Nem akarok ünneprontó lenni, de a mindig szó enyhén szólva is túlzás. A 20. században mikor védtük meg a hazát? Az első világháború „hazavédelme” Trianonban ért véget. 1919-ben a nyugat megakadályozta, hogy a Tanácsköztársaság hadserege védje meg a hazát a románok és csehszlovákok ellen. Horthy Nemzeti Hadserege pedig inkább a kommunistákat akasztotta a Dunán túl, mintsem, hogy a külső ellenség ellen forduljon.

1944-ben a barátok, a németek ellen kellett volna megvédeni a hazát, de a „magyar katona” nem akadályozta meg sem az ország megszállását, sem a nyilaspuccsot. A szovjet hadsereg ellen még a németekkel együtt is tehetetlenek voltunk.

De ki ma az ellenség? A szocializmus idején világos volt. Az ellenség a NATO. Mivel a déli hadászati irányhoz tartoztunk, arra készültünk, hogy az olaszokkal kell megütközni. Ebből a szempontból jobb lenne, ha a honvédelmi miniszter úr a szocializmus időszakában nem „egy gonosz és ostoba társadalomkísérletet” látna, hanem olyan évtizedeket, amikor a magyar katonának nem kellett háborúba menni.

De most ki az ellenség? A NATO mai felfogása szerint Oroszország és Kína. Mindkettő olyan „ellenség”, akivel nincs közös határunk, nincs területi követelésünk, és általában kétoldalú alapon nincs velük bajunk. Miért támadna meg bennünket akár Oroszország, akár Kína?

A fenyegető tényezők közé szokták sorolni a terrorizmust és a migrációt is. Nos, megnyugtató, hogy Magyarország nem tartozik a nemzetközi terrorizmus kedvenc célpontjai közé. Az illegális migráció tényleg komoly veszély, mivel mögé felzárkózhat sok minden rossz, a szervezett bűnözéstől kezdve a fegyveres konfliktusig. A migráció elleni harc azonban nem a katona dolga, és még csak nem is rendőre. Speciálisan kiképzett határőr kellene. A Határőrség azonban a rendszerváltás áldozata lett. Az pedig nagy kérdés, hogy a most sebtében felállított határvadászokból lesz-e valaha határőrség.

Történelmi tapasztalatunk azt mutatja, hogy bajunk leginkább szomszédainkkal lehet. 1919-ben román csapatok szállták meg Budapestet. 1944-ben is jöttek a románok, igaz, akkor felszabadítóknak öltözve. Lehet, hogy most is a románok ellen kell majd „megvédeni a hazát”?

Ki jöhet még? Mostanság sokféle suttonnak arról, hogy jöhetnek az amerikaiak, ha

sokáig kötjük az ebet a karóhoz és nem szállunk be az ukrán háborúba. Jöhetnek? Jöhetnek! Sőt, az előőrseik már itt is vannak!

Ha az amerikaiak „védelem alá helyezik” a stratégiai pontjainkat, ha nyomást gyakorolnak egy nekik tetsző kormány hatalomra juttatása érdekében, megvédi-e a magyar Honvédség a hazát?

Lehet persze, hogy a toborzás, a hazafias kampányok mögött egészen más áll. Például az, hogy az ország vezetése a hadiipari termelésben látja a gazdasági válságból való menekülés egyik pillérét. Jelentős állami beruházásokat állítottak le, de a hadiipari üzemek gombamód szaporodnak. A GDP 2 százaléka megy katonai célokra, és ki tudja, hogy mennyi pénz megy még egyéb csatornákon. Ezek állami pénzek, mondhatni, a mi pénzünk. A néppel el kell hitetni, hogy a haza védelme áldozatokat követel.

Az ügy már tavaly gyanús volt, amikor az új kormányban megjelentek a nagytőke képviselői, köztük a mostani honvédelmi miniszter. Ő szeret katonásdit játszani, de nem katona, hanem tőkés üzletember.

Tessék végre észrevenni, hogy a háborúkat a tőke pénzhétsége szüli. Az ukrán háború is azért van, mert a pénzügyi tőke nem lát más lehetőséget Amerika világhatalmának fenntartására, mint az ellenfelek totális megsemmisítését. Az amerikaiak és az ukránok győzelme eltörölné a nemzetek függetlenségét. Az oroszok győzelme nem teremtene szocializmust, de kiegyensúlyozottabbá tenné a független nemzetek egymás melletti létezését.

„Magyarország nem hagyja magát belesodorni a háborúba.” Ezt halljuk minden nap. Ez arra utal, hogy a magyar vezetés nem akar hadat üzeni senkinek. Ez üdvözlendő, támogatandó.

A kapitalizmus, és annak intézményei, a NATO és az EU a tőke pénzhétsége miatt a háború felé sodornak bennünket. A magyar vezetés pedig nem tud, vagy nem akar kitérni a nyomás elől.

Miért kellett igent mondani a finnek NATO-tagságára, mikor tudtuk, hogy a NATO bővítése olaj a tűzre? Miért kell részt venni az ukránok támogatását irányító ramsteini fórumon, és miért kell ezt eltitkolni a magyar nép előtt? Miért kell ukrán katonai egészségügyi személyzetet képezni Magyarországon? Miért kell minden nap agresszornak nyilvánítani az oroszokat? Miért?

Fel kell tennünk a kérdést, ami eldöntheti sorsunkat, jövőnket: Képes-e a magyar vezetés nemet mondani, lesz-e ereje ellenállni az amerikai nyomásnak? Képes-e, akar-e a magyar vezetés a társadalomra, a békét akaró tömegekre támaszkodni? Akarja-e megvédeni a hazát?

A NATO háborút akar Belarusz ellen

Belarusz határain nő a feszültség – mondta Lukasenko belarusz elnök a fegyveres erők tanácskozásán. A NATO óriási katonai erőt koncentrált a térségbe. A szomszédos országok területén diverzánsközpontok működnek. Belarusz kénytelen újabb erőket összevonni a határvédelmére – mondta Anatolij Lappo, a határőrség parancsnoka. Erősítjük a kémelhárítást, elejét vesszük a nyugat által pénzelt diverzánsakcióknak – mondta Ivan Tertelj, a belarusz állambiztonsági bizottság elnöke.

Amerika megszállja Finnországot

Az amerikai csapatok hamarosan megjelenhetnek Finnországban, az orosz- finn határ mentén – olvasható a finn lapokban. Ugyanaz megy végbe, mint a Szovjetunió megtámadása, azaz 1941 előtt. Akkor Hitler 200 ezer német katonája vonult be Finnországba.

Az USA háborúba akarja rántani Kínát is

Az USA 500 millió dollár értékben szállít fegyvert Tajvannak. Ezzel puszkaporos hordóvá változtatják a szigetet – véli a kínai Global Times. Az USA háborúba akarja rántani Kínát is. Ezért provokálják Kínát Tajvan felfegyverzésével. Bevonják a NATO akciókba Japán és Dél-Koreát.

Ennek fele sem tréfa! Jön az amerikai megszállás?

Pressman amerikai nagykövetség meglelt a Magyarországon állomásozó amerikai csapatokat. Az amerikaiak tehát már itt vannak, és arra várnak, hogy parancsot kapjanak a cselekvésre. A magyar kormány bünt követett el, amikor ide engedte az amerikaiakat. Lehet, hogy éppen ők vetnek véget a független Magyarországnak.

Kína: immáron virágnagyhatalom

Kína immáron virágnagyhatalom is. A tervek szerint 10 éven belül Kína fogja adni a világ virágtermelésének negyedét. Tavaly Kína már 477 millió dollárért exportált virágot.

Részvétünk, altábornagy úr!

Böröndi altábornagy, az új vezérkari főnök a minisztere jelenlétében lehunyta szemét, és mondta azt, amit elvártak tőle. Például: „olyan logisztikát kell szervezni, amely képes ellátni a harcoló csapatokat.” Ezek szerint ma a katona nem kap enni, nincs katonaoorvos, egyenruha stb? Másik gyöngyszem: a területvédelmi tartalékosokat kiképzik „az ellenség logisztikai vonalainak elvágására”. Nagyon helyes, döggöljön éhen az ellenség! Csak egy apró kérdés: mondjuk az MH 5. Farkas Gyula Területvédelmi Zászlóalj katonái, hogy kerülnek az ellenség vonalai mögé? Részvétünk altábornagy úr! Ne hagyja magát hülyíteni!

Momentum építeni nem tud, helyette rombol

Az ellenzéki pártok a maguk módján „készülnek” a jövő évi EP-és önkormányzati választásokra. A Momentum, Hadházy és társai a Budai várban folyó építkezések biztonsági kordonjait verik szét, felmásznak az állványokra és onnan vívnak csatát a rendőrséggel. Ez közönséges terrorizmus, nem felelős politizálás. A liberális ellenzék elszakadt az emberektől, akik nem rombolni, hanem építeni akarnak.

DK-Karácsony: legyen Budapesten minél rosszabb!

A DK a Momentumtól eltérően nem az utcai rombolást választja, hanem a kormány elleni folyamatos támadást. Most ennek egyik eszköze a „Budapesti lakógyűlés” elnevezésű internetes akció. „Demokráciának” álcázzák a DK hamis és félrevezető kampányát. Karácsony és DK-s háttére mindent megtesz azért, hogy Budapesten minden rosszabb legyen, és aztán az egész a kormány nyakába öntik.

Alvilági jellegű a brüsszeli zsarolás

A magyar miniszterelnök azt mondta, ha a magyar kormányon múlik, akkor nincs illegális migráció, nincs háború és a gyermekvédelem ügyében is kitartunk. Erre Daniel Freund zöld párti EP-képviselő nyersen és egyszerűen annyit reagált, hogy akkor nincs uniós pénz Magyarországnak. (gondola.hu - Alvilági jellegű a brüsszeli zsarolás) Ez a pénz egyébként jár Magyarországnak, minden megkötés nélkül. Így működik az EU-s alvilág.

Az akciózás nem megoldás, de azért jól jön

A háború és az elhibázott szankciós politika Európa szerte eddig nem látott inflációhoz vezetett. A kormány bejelentette: a szankciók sújtotta gazdasági helyzetben is meg akarja védeni a családokat, s ennek érdekében döntött nemzetközi példák alapján a kötelező akciózás bevezetéséről. Az akciózás nem megoldás, de azért jól jön.

Civildiplomáciával a békéért

Vlagyimir Ulahovics nagykövet meghívására baráti találkozóra került sor a Belarusz Köztársaság nagykövetségén. Az elmúlt időszakban a magyar-belarusz kapcsolatok örvendetesen fejlődnek, amit a magyar külügyminiszter minszki látogatása és a gazdasági vegyesbizottság budapesti ülése is bizonyít. A Munkáspárt támogatja a kormány keleti nyitás politikáját, hangsúlyozta Thürmer Gyula, és minden erőfeszítést, ami a béke megőrzésére irányul.

Budapest: A Nagy Honvédő Háborúban aratott győzelem 78. évfordulója

Május 5-én a Nagy Honvédő Háborúban aratott győzelem 78. évfordulója alkalmából ünnepségre került sor Szabadság téren és a budapesti Kerepesi úti temetőben lévő orosz katonai emlékműnél. A Munkáspárt koszorúját Thürmer Gyula elnök, Bencsik Mihály alelnök és Kerezsi László, a Felügyelő Bizottság elnöke, budapesti elnök helyezte el.

Kecskemét: a szovjet hősökre emlékeztünk

Május 9-e, a fasiszmus feletti Győzelem Napja alkalmából az ország számos településén megkoszorúzták a szovjet hősi emlékműveket. Kecskeméten Balanyi István, az Országos Elnökség tagja, Kallapos Mária megyei elnök vettek részt. Jelen volt Oleg Szmirnov ezredes, katonai és légügyi attasé.

Budapest: támogatjuk Venezuela harcát a függetlenségéért

Magyarország és a Venezuela 48 éve létesített diplomáciai kapcsolatot. A venezuelai nagykövetség ünnepségén José Ramón Rivero González nagykövet és Gál Péter, az Országos Elnökség tagja mondott beszédet. Támogatjuk Venezuela harcát az USA beavatkozás ellen, az ország függetlenségéért – mondotta.

Meghívó a Magyar Békekörbe előadás- beszélgetésre

A magyar-ukrán viszonyról tart előadást Földi László hírszerző ezredes, az Információs Hivatal volt műveleti igazgatója.

Az előadás időpontja: 2023. május 26. (péntek) 17 óra.
Helyszíne: Szakszervezetek Háza, Budapest, VI. ker. Benczúr u. 45.

Az előadás nyitott minden érdeklődő és a sajtó előtt. Az előadást beszélgetés követi. Részvételi szándékát jelezze az alábbi címen: magyarbekekor@gmail.com

Élő párt vagyunk

Mit tettünk egy hónap alatt?

Nem is gondolná az ember, hogy mennyi mindent csinálunk akár egy hónap alatt is! – hangzott el az Országos Elnökség múlt szombati ülésén. A párt vezetése minden hónapban az első ülését szombaton tartja és közösen megvitatja a nemzetközi és hazai helyzetet, és mindazt, ami a párt tett egy hónap alatt.

Áprilisban tartottuk a 29. kongresszust, ami új és reális irányt szabott a pártmunkának. Elfogadtuk a magyar társadalomnak szóló békefelhívásunkat, együttműködést javasoltunk mindenkinek, aki nem akar háborút.

A Munkáspárt országos és helyi vezetői ezzel a nyilatkozattal kerestek fel több országgyűlési képviselőt, polgármestert, helyi médiavezetőt és tájékoztatták őket a Munkáspárt szándékairól. Egyúttal átnyújtották a legújabb Thürmer-könyv egy-egy dedikált példányát is.

Az eddigi tapasztalatok jók. A béke ügyével nagyon sokan egyetértenek. A munkát folytatjuk, sok közéleti személyiségnek szeretnénk elmondani, hogy mi békét akarunk, támogatjuk a kormány béke erőfeszítéseit.

A béke jegyében folytattuk tovább a Munkáspárt tevékenységét a Fórum a békéért szervezetben is. Örömteli, hogy a részvevő szervezetek köre bővült. Rövidesen megszületik az első közös felhívás, és elindul egy közös békeakció szervezése.

A békéről szólt a Munkáspárt május elsejei felvonulása is. Sokan jöttek el a Kodály köröndre, sokan első ízben, és a fiatalok száma is gyarapodott. A felvonulásunkat sokan figyelték az Andrassy úton és a Teréz körúton.

Az M1 is hírt adott az eseményről, és nem mulasztották el elmondani, hogy sok, magát baloldalinak hirdető szervezet semmit sem csinál május elsején, de a Munkáspártnak felvonulásra is van ereje és kedve.

A háborúellenes akciók folytatódnak vidéken. Május 27-én, szombaton Pécssett kerül sor ilyen rendezvényre és rövidesen folytatjuk Kecskeméten, Tatabányán és Debrecenben is.

A béke követelése nem csak azt jelenti, hogy ellenezzük a háborút. A Munkáspárt azt is világossá tette, hogy kivel ért egyet és kivel nem. A Munkáspárt vezetése jelen volt az orosz nagykövetség koszorúzásain a Győzelem Napja alkalmából. Sok magyar szervezet, amelyek korábban tolongtak az ilyen rendezvényeken, most visszahúzódtak. A Munkáspárt hú maradt elveihez ebben a kérdésben is.

A Munkáspárt jelentős propagandatevékenységet is kifejt. A Szabadság hetente stabilan megjelenik. Látjuk, hogy az emberek szívesen fogadják az újságot. Emellett minden nap friss hírek és munkáspárti értékelések jelennek meg a Munkáspárt internetes honlapján és a 1046.hu hírportálon. Újra láthatók videó beszélgetések is. Úgyhogy az élet e téren is megy.

Az Országos Elnökség arról is szólt, hogy a párt nehéz és változó nemzetközi és hazai viszonyok között dolgozik. Nagyon fontos az események helyes értékelése és tagjaink, illetve barátaink folyamatos tájékoztatása. Látnunk kell például, hogy Nyugat-Európa több országában nem csak háború ellenes tüntetések vannak, hanem a tőke elleni osztályharc is jelen van. A bér és

a nyugdíj kérdése mindig a tőke és a dolgozó közötti erőviszony kérdése.

Nagyon fontos látni a hazánkat fenyegető veszélyeket is. A Munkáspárt több alkalommal tiltakozott az amerikai nagykövetség példátlan akciói ellen, amelyekkel beavatkozik Magyarország belügyeibe. Erősíteni kell az Amerika-ellenes hangulatot, hangzott el, nem tűrhetjük, hogy lábbal tiporják függetlenségünket.

A Munkáspárt több alkalommal tiltakozott az ellen is, hogy a kormány eltér a békepolitikájától és támogatja az EU és a NATO oroszellenes lépéseit. Ezzel nem érthetünk egyet, és ezt is szóvá tesszük a jövőben is.

Kifejtettük véleményünket a pápa látogatásával kapcsolatban. Jelentős eseménynek tartjuk. Ugyanakkor látjuk, hogy számos kérdésben komoly ideológiai harc folyik. Természetesen nem értünk egyet, hogy a szocializmust összemoszák a mai liberális jelenségekkel. A „kommunizmus” és a „konzumizmus” közé nem lehet egyenlőségjelet tenni.

Fontos esemény volt a konzervatív erők (CPAC) budapesti tanácskozása. De felfigyeltünk Orbán Viktor kijelentésére, melyben elítéli az osztályharcot és a nemzet fogalmával akarja semmisnek tekinteni a tőke és a dolgozók osztályharcát. Nos, osztályharc azonban van, és ezt a miniszterelnök is tudja.

Többször elítéltük a liberális ellenzék politikáját. A DK a karácsony-féle budapesti vezetést arra ösztönzi, hogy háborút folytasson a kormány ellen. Közben a budapesti állapotok romlanak.

A Momentum az erőszakot viszi az utcára, rombolásra és pusztításra biztat. Sajnos, sok fiatal is magával ragad.

A Munkáspárt nemzetközi téren is aktív volt az elmúlt időszakban. Küldöttünk részt vett a Minszkben megrendezett Antifasiszta Fórumon. Megmutattuk, hogy mi ellenezük a mai fasizmust, a liberalizmust és készek vagyunk együttműködni ennek érdekében. Belarusz, orosz és ukrán barátaink értékelték, hogy az EU-ból csak három pártnak volt bátorsága elmenni Minszkbe, a Munkáspárt mellett a portugál és a német pártnak.

Budapesten fogadtuk a Dél-Koreai Demokrata Párt küldöttségét, az Antiimperialista Platform egyik szervezőjét és megállapodtunk a további közös akciókról.

Építettük kapcsolatainkat a Kínai Kommunista Párttal. Magyarul megjelentettük a kínai külügyminiszter nagy jelentőségű beszédét. Jelen voltunk a kínai modernizáció kérdéseivel foglalkozó bemutatón is.

Júniusban kerül sor a Kommunista és Munkáspártok Nemzetközi Tanácskozását előkészítő Munkacsoport ülésére. A Munkáspárt részletes javaslatot terjesztett elő az együttműködés korszerűsítésére.

A Munkáspárt tagjai részt vettek a venezuelai-magyar diplomáciai kapcsolatok létrehozásának 48. évfordulóján rendezett ünnepségen is, kifejeztük szolidaritásunkat a bolívari forradalommal és Venezuela függetlenségi harcával.

Mint láthatják, nincs miért szégyenkezni. A Munkáspárt élő párt, a magyar politikai élet és nemzetközi munkásmozgalom aktív részvevője.

Mező Imréről tisztességgel

A magyar munkásmozgalom kiemelkedő személyiségeiről ma szinte semmit sem írunk, legfeljebb csak hamisít és rosszat. Viszont van igény az igazságra, a tisztességre. Fogadják érdeklődéssel Bejczy Gézáné írását.

Mező Imre 1905. december 13-án született Ramocsaházán. Tízen voltak testvérek. Különösen nagy nyomorban éltek, az apa korán meghalt. A gyerekek iskolába nem járhattak, korán dolgozniuk kellett.

Magánszorgalomból tanult meg írni, olvasni. Kisvárdán szakmát tanult, szabóinasként szabadult. Tanulni vágyott és ezért elhatározta, hogy a szakmáját tökéletesíti és külföldre utazott. 1927-ben Ausztriába, Németországba, majd Belgiumba ment, itt ismerkedett meg a munkásmozgalommal. 1929-ben tagja lett a Belga Kommunista Pártnak.

1936 szeptemberében megszervezte a kint élő magyarok egy csoportjának utazását Spanyolországba, hogy a köztársaságiak oldalán részt vegyenek a polgárháborúban. Többször megsebesült, de kitartott a bukásig. A külföldieknek menekülniük kellett. Szíriába és később Franciaországba került és aktívan dolgozott a mozgalomban.

1945 májusában jött haza Magyarországra. Évekig a Budapesti Pártbizottságon dolgozott különböző beosztásban. Végül a Budapesti Pártbizottság titkára lett. A munka, melynek végső célja a mun-

káshatalom megteremtése, ezidőben rendkívül bonyolult volt. A 25 éves ellenforradalmi nevelés alaposan megfertőzte még a munkásosztály egy részét is, arról nem is beszélve, hogy itt nyüzsgött, szervezkedett, ágált a volt bankárok, földbirtokosok, katona, csendőr, rendőrtisztek, a régi rendszer minden rendű és rangú volt tisztségviselőinek tízezres hada.

A munkatársait arra bízta, hogy a téves nézeteket, az értetlenséget és tudatlanságot csakis vitatkozással, érveléssel lehet két vállra fektetni. Mező a párt munkájának természetes alapelvétől sohasem tért el. Nem féltette a tekintélyét attól, hogy munkatársai vitába szállnak vele, sőt éppen arra törekedett, hogy körülötte mindenki kritikus szemmel nézze a dolgokat, mondja el bátran a véleményét. Ajtaja mindig nyitva állt mindenki előtt és tehetségéhez és lehetőségéhez képest igyekezett segíteni.

Mező Imrere nemcsak a bajban lehetett számítani, hanem a közös szórakozásokban, baráti összejövetelekben. Szívesen nevetett és nevetetett.

Az 1956-os események idején Mező Imre a budapesti pártbizottság vezetője volt. Október 23-ára annyira elmérgesedett a helyzet, hogy a közben megalakult Petőfi Körnek sikerült tüntetést szervezni. Nagyobb részben az egyetemisták körében, de sok jóhiszemű munkás és értelmiségi is volt közöttük, akik nem a rendszer ellen, hanem a rendszer jobbá tételéért tüntettek. Mező Imre azt remélte, hogy befolyásolni tudják a tüntetőket. Végig a telefonnál volt, a kiküldött munkatársak egymás után jelentették, hogy nacionalista jelszavakat kiabálnak, kivágják a címet a zászlóból, verik le az ötágú vörös csillagokat. Mező Imre véleménye az volt, hogy a tüntetés fokozatosan ellenforradalmi megmozdulássá változott.

Október 23-tól éjjel-nappal a budapesti pártbizottságon tartózkodott. Október 30-án az apparátus nagyobb része munkára jelentkezett, kora reggel sorban jöttek a politikai munkatársak csakúgy, mint a takarítók, a konyhai személyzet és a gépkocsivezetők. Mivel bizonytalan volt az óvoda és a napközi nyitvatartása, sokan magukkal hozták a gyerekeiket is. Telefonhívások sokasága jelezte, hogy támadás készül a pártház ellen.

9 óra 35 perckor a budapesti pártbizottság székháza minden oldalról körül volt fogva. Ez látható volt a házból is. Mező Imre összehív-

ta a házban tartózkodókat. Ekkor a 40 kiskatonával együtt kb. 120 ember tartózkodott a házban.

Mező Imre beszédet mondott: A környező utcákban fegyveresek gyülekeznek, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy megtámadják a pártházat. Mi csak akkor lövünk, ha támadnak, egyébként megpróbálunk tárgyalni velük, de ha be akarnak törni, védekezni fogunk. Védjük a pártot. Lehet, hogy itt halunk meg mind ahányan vagyunk, de ezt a házat nem adjuk az ellenforradalmárok kezére. Aki gyengének érzi magát a harcra, – fejezte be Mező Imre – nyugodtan elmehet. Talán hárman vagy négyen mentek el. Az utolsó napokban egyre aggasztóbb volt az ellátás is. Sem fegyvert, sem védelmet nem kaptak – pedig kértek – sem a Honvédelmi minisztérium, sem Nagy Imre nem segített. Azt a kevés fegyvert, ami rendelkezésre állt, ismeretség útján sikerült beszerezni.

9 óra 50 perckor, 50 perccel azután, hogy az utolsó szovjet egységet is kivonták, megkezdődött a pártház ostroma. Viszonylag gyorsan történt minden. A pártházat ágyúk tépték, törték, szaggatták. A védők lőszerre gyorsan elfogyott. Sok a sebesült. Mező Imre mindenkit leküldött a pincébe. Aki tud menekülni – kiáltotta – a gyerekekre vigyázzatok. Mező Imre többet magával döntött a megadásról.

Puskára tűzött lepedővel Mező elindult lefelé a lépcsőn, vele tartott Asztalos János ezredes, Pap József alezredes, valamint Kovács alezredes is. A csőcselék

ordítva, törve, zúzva előzönlötte a székházat. 16 golyótalálat érte Mező Imrét.

Késő este egy ápolónő hívta fel Mező Imrénét, s közölte vele, hogy a férje súlyos sebesülten a Péterffy Sándor utcai kórházban fekszik. Mezőné első érzése a megkönnyebbülés volt, Imre él! Mivel napok óta semmit nem tudott férjéről, akárhová telefonált választ nem kapott. Egyetlen információt a pártközpontból adtak, valaki azt mondta, hogy Mező elvtárs hősiessé harcol. Berohant a kórházba Mezőné, aki hivatásos ápolónő volt Spanyolországban, már az első pillanatban látta, hogy nagyon súlyos a férje állapota.

Vigyázz a gyerekekre – mondta – amikor visszanyerte öntudatát. A gyerekekre, az öt éves Lacira és a hat éves Évára – akiket az életénél is jobban szeretett – mindig is nagyon szerette a gyerekeket, de addig míg mindketten illegálisan dolgoztak nem vállalhattak gyereket. Milyen boldog volt, amikor lánya született. Mint afféle boldog apa, ha csak tehetette megmutatta a fényképeket – tiszta apja, nem?

1956. november elsején 14 óra 35 perckor szíve megszűnt dobogni. 51 éves volt. November 9-én tudták csak eltemetni. A koporsóért induló autót megtámadták a huligánok, a temetőben is állandó provokációtól kellett tartani, s ezért mindössze néhány barátja kísérte utolsó útjára.

Mező Imréről halála után utcát neveztek el Budapesten a VIII. kerületben. Szobra a Köztársaság téren állt. A rendszerváltás után az utca nevét másra keresztelték, szobrát pedig eltávolították.

Folytatódik-e a Fidesz sikertörténete?

Deák Dániel „A Fidesz-recept” című könyvéről

Furcsának tűnhet A Szabadság hasábjain recenziót írni egy olyan könyvről, amely egy konzervatív polgári párt sikerének titkait elemzi. De legyünk tárgyilagosak! A Fidesz a rendszerváltás óta ötször nyerte meg a választásokat. Számptalan kísérlet volt és van a megbuktatásukra, de sikertelenül. Tetszik, nem tetszik, ez rendkívüli teljesítmény, amire nem lehet nem odafigyelni.

A könyvhöz Békés Márton, a XXI. század Intézete igazgatója írt előszót, aki az ókori kínai hadvezér, Szun-ce szavait idézi: „aki ismeri az ellenséget és ismeri önmagát, száz csatában sem kerül veszélybe. Aki nem ismeri az ellenséget, ám ismeri önmagát, egyszer győz, másszor kudarcot vall. Aki nem ismeri sem az ellenséget, sem önmagát nem ismeri, minden csatában vereséget szenved.” Amikor elolvassák Deák Dániel könyvét, mindig gondoljanak erre!

Arról nem is beszélve, hogy sohasem szégyen másoktól tanulni. A Fidesz sem volt mindig kormányzópárt. Az 1990-es években „üzenetrögzítő pártként” működtek, azaz volt párthelyiség, telefon, csak éppen ember nem volt elég. Innen jutottak el a hatalomba. Úgyhogy érdemes észrevenni a jót, a kreatívot. Főleg azért, mert mi sem szeretnénk csatákat veszíteni.

A könyvre azért is érdemes odafigyelni, mert nem egy minden hájjal megkent veterán politológus írta, akiben a realitásérzést már felváltotta a cinizmus, és a „pénzért bármit” szemlélet. Deák Dániel fiatal ember, 31 éves, sok mindent más szemmel néz. Dolgozott a Nézőpont Intézetben, a Figyelőnél. Jelenleg a XXI. Század Intézet vezető elemzője. Talán fiatalásával is magyarázható, hogy a könyv pont olyan hosszú, amit talán még a fiatal nemzedékek is hajlandók elolvasni.

A szerző szerint a Fidesz sikere néhány alapvető tényezőre vezethető vissza, amelyek közül felidéznünk néhányat. Először is, „egy folyamatos kampányüzemmódot lá-

tunk” – mondja, a „pillanat uralásának művészete határozta meg” a Fidesz politikáját. Nincsenek üresjáratok, mindig új témákat vetnek be. Szó, ami szó, igaz!

Másodszor, széles politikai tudással, államférfíúi gondolkodással rendelkező vezető elengedhetetlen a tartós sikerhez. A szerző jogosan jegyzi meg, hogy az ellenzék sikertelenségének egyik oka éppen az, hogy nem tudott Orbán Viktorhoz mérhető egyéniséget felmutatni.

Harmadszor, érteni kell az emberek nyelvén. „A Fidesz sikeresen azonosítja be az embereket érdeklő ügyeket” – mondja Deák Dániel. A 2022-es választáson látszott, hogy a háború problémáját a Fidesz fogta meg jól, amely az emberek békevágyára épített és nem a liberális ellenzék, amely a háború mellett szónokolt.

Negyedszer, a párt és a szimpatizánskör folyamatos építése, a konzervatív oldal integrálása. „A Fidesz az ország minden szegletében rendelkezik valamilyen szervezettel, nem engedte el a legkisebb településeket sem” – emeli ki a szerző. Természetesen utal a polgári körökre, amelyek segítségével 2010-re többmillió politikai közösséget építettek ki.

Ötödször, „nincs politikai közösség bajtársiasság nélkül” – írja a szerző. A Fidesz belső összetartását nyilván mások másként értékelik, de tény: a Fidesz képviselői mindenütt közös véleményt képviselnek, nincs kibeszélés a pártból, és nem hagyják magukra azokat, akiket az ellenfél sikeresen „levadász.” Ennek különösen nagy jelentősége van ma, amikor az amerikaiak mindent megtesznek azért, hogy találjanak valakit, aki hajlandó velük egyezkedni.

Hatodszor, a Fidesz felismerte, hogy a magyar társadalomban a jobboldali, konzervatív gondolkodásnak igen mélyek a gyökerei és erős a magyarságtudat, sőt a nacionalizmus érzése.

Hetedszer, „győzni kell online is” – vonja le Deák Dániel az egyik lé-

nyeges következtetést. Az 1998-as választási vereség után a Fidesz kiépítette saját médiahálózatát, mind az írott, mind az elektronikus területen.

Nyolcadszor, a Fidesz sikerei erősítették a magyar emberek nemzeti öntudatát. Vitathatatlan, hogy Orbán Viktor előtt a világban kevesen tudták volna megmondani, hogy ki a magyar miniszterelnök. De, ami ennél is fontosabb, hogy a magyar politikai gondolkodás, a saját, független magyar út megkezdésére elemmé vált az európai politikában, és bizonyos mértékig a világpolitikában is.

A csata persze folytatódik. Ezt maga a szerző is elismeri. A dolgok változhatnak. „A 2026-os választás pedig majd megmutatja, hogy ...tud-e folytatódni a Fidesz sikertörténete, vagy lezárul ez a fejezet a magyar politikatörténetben.”

***

A könyv számos megállapítása tanulságos, sőt igaz is. De mindez az éremnek csak az egyik oldala. A Fidesz sikertörténetéhez az egyének és a párt ügyességén kívül sok minden más is kellett. Például pénz, nagyon sok pénz, a hazai és a külföldi nagytőke támogatása, és olyan helyzetek kialakulása, amelyeket a Fidesz kétségkívül ki tudott használni.

Az érem másik oldalát, a magyar kapitalizmusban végmenő fo-

lyamatokat nekünk kell felvillantani. A kép így válik valóságshűbbé.

Kezdjük azzal, hogy Magyarországon 1990 óta tőkés rendszer van. A rendszer lényege pedig az, hogy a gyárak, bankok, médiumok magántulajdonban vannak. A politikai intézmények, a parlamenttől az online médiumokig ezt a rendszert hivatottak szolgálni.

A különböző politikai pártok ezt a rendszert menedzselik. Senki sem csinál szocializmust kapitalizmus helyett. Közös érdekük a kapitalizmus fenntartása, azaz, hogy vissza ne jöjjön a szocializmus.

De vannak sajátos csoportos érdekeik is, hiszen a magyar tőkés nem egyformák. Részben atekintetben, hogy milyen gazdasági ágakban vannak, a külföldi tőke mely irányával vannak kapcsolatban, és persze különbség van a világnézetükben is.

A tőke meghatározó erői, beleértve a hazai és külföldi nagytőkét, azokat az erőket támogatják, amelyek képesek garantálni a tőkés rendszer stabilitását. Magyarán: ne legyenek sztrájkok, tüntetések, s főleg ne legyen forradalom!

Ez különösen vonatkozik a Fidesz sikertörténetére. A nyugati nagytőke jelentős körei mindig is gyűlölték a Fideszt, és személyesen Orbán Viktort, de elfogadták a Fidesz-kormányt, mert ők tudták a stabil kapitalizmust garantálni. Innen adódik a Fidesz félelme is: mi lesz, ha a nagytőke elveszti bizalmát a Fideszben. Kísérleteznek is új alternatívákkal, de egyelőre nem találtak jobbat.

Antall József Magyar Demokrata Fóruma 1990-94 között teljesítette ezt a feladatot, de négy év alatt elkopott. Megnőtt az emberek elégedetlensége és a visszarendeződés veszélye.

A nagytőke ekkor állt Horn Gyula Magyar Szocialista Pártja mögé, amely sikerrel hitette el a néppel, hogy a 3,60-as kenyér ugyan nem jön vissza, de valamit visszahoznak a kádári időszak szociális vívmányaiból. Ezt ígérték, de valójában nem ezt tették, becsapták az embereket.

1998-ban az emberek új arcokra, valami másra vágytak, és Orbán Viktor Fidesze alkalmas volt ezt megadni. A 35 éves miniszterelnök, a fiatal miniszter és a még fiatalabb államtitkárok egy új világ ígéretet hordozták. Nem sikerült nekik, túl sokat akartak, a mögöttük lévő tőkés erők túl kapzsik voltak.

A Fidesz bukása 2002-ben utat nyitott az MSZP-SZDSZ kormányzása előtt. Ravaszok voltak, elhitték, hogy az egyszerű emberek képviselői, közben az EU liberális politikáját erőltették rá az országra, kiszolgáltatták Magyarországot a nyugati tőkének.

E politikával szemben tényleges társadalmi ellenállás jött létre. A 2008-as világválság súlyosan érintette Magyarországot is. Az emberek eladósodtak, megnőtt a munkanélküliség, tömegessé váltak a tüntetések. A hazai és a nemzetközi nagytőke olyan erőt keresett, amely képes stabilizálni a magyar kapitalizmust.

A Fidesz volt ez az erő. A Fidesz sikere nemcsak abban volt, amit Deák Dániel helyesen leír. A Fidesz felismerte, hogy adni kell az embereknek és korlátozni kell a nagytőkét. A nagytőkét különböző adókkal valóban korlátozták, de sohasem olyan mértékben,

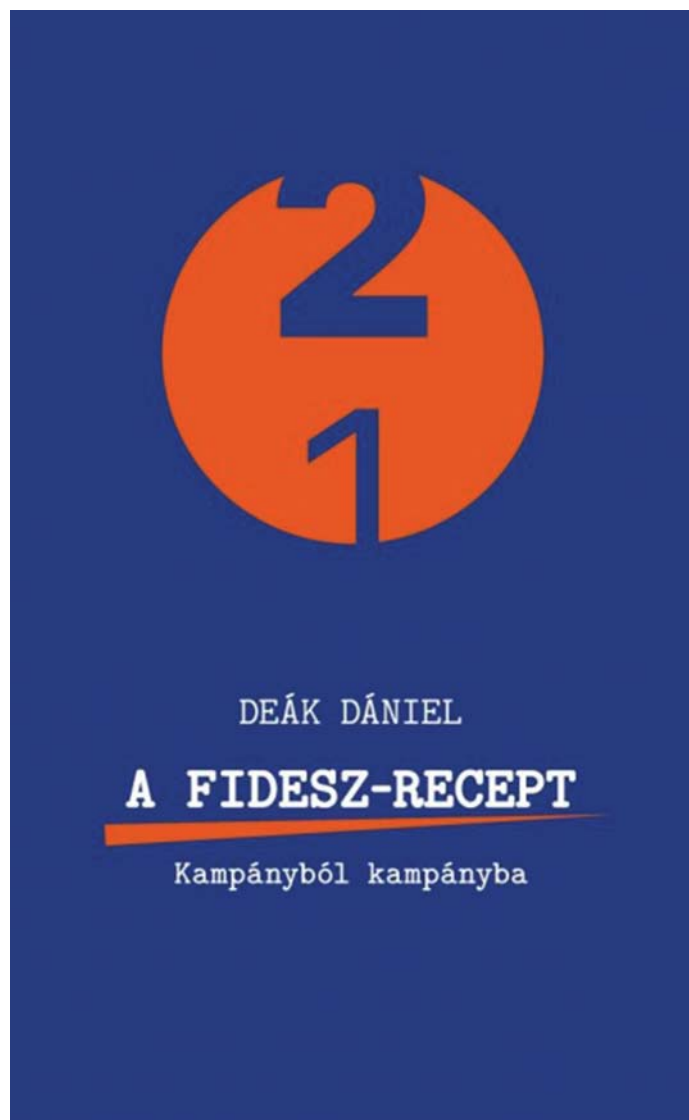
amely veszélyeztette volna őket. Másrészt, mindig megvolt az ígéret arra, hogy a nagytőke így vagy úgy, de visszakapja ezeket a pénzeket. A nagytőke elfogadta ezt a kompromisszumot.

A tömegek is belementek ebbe. Senki sem kapott annyit, amennyit szeretett volna, és amennyit egy munkáspárti kormány adott volna, de eleget ahhoz, hogy lecsillapítsa az elégedetlenséget, és ne legyen se sztrájk, se tüntetés.

Végül egy megjegyzés, tanulság vagy a biztatás a jövőre: a társadalmi modellek nem élnek örökké. A mai kapitalizmus sem lesz örök, mert számos kérdéssel nem tud mit kezdeni. Mennie kell annak a rendszernek, amely nem képes kezelni egy covid válságot, vagy nem képes megvédeni az embereket az atomháború pusztításától.

Tanulság az is, hogy az embereket, a népeket lehet befolyásolni, lehet manipulálni, sőt nagyon sokáig lehet sötétségben tartani. De az emberek előbb vagy utóbb a saját életélményeik alapján eljutnak annak felismeréséig, hogy a dolgok nem mehetnek úgy tovább, ahogy jelenleg vannak. Az a gyanúnk, hogy lassan, de biztosan közeledünk ehhez a ponthoz.

De annyi idejük biztosan van, hogy elolvassák Deák Dániel könyvét. Megéri!

Győzelmi vonat Belaruszban

Május 9-ét, a fasizmus feletti győzelem évfordulóját Belarusz minden településén megünnepelték. A háború ma is élő emlék, hiszen a belarusz lakosság egyharmada, hárommillió ember veszett oda a háborúban. Mozdó múzeummá alakítottak egy vasúti szerelvényt Belaruszban. Az egyes vagonok felidézik a második világháború előestéjét, a háború időszakának küzdelmeit és szenvedéseit.

A Szabadság
MUNKÁSPÁRT

Kedves Olvasóink!

A Szabadság újság május 20.-án megjelenő 20. száma kimarad.
A következő megjelenés, a 21. szám, 2023. május 27.-én lesz.